

Tale ved min afsked 10.11.24.

(først to små anekdoter; men kun to, for jeg er jo snakkesalig og bliver det især, når jeg er glad; og jeg har SÅ mange små og sjove fortællinger sammen med jer)

Jeg er overvældet, -og har derfor skrevet lidt ned.

For på jeres små smil i mundvigen, så anede jeg, at I var i gang med at planlægge noget festligt.

Overvældet, for det har vældet over af gode ord, de sidste par måneder, af hjertelige håndtryk og krammere, og øjne-i-øjne af godt, når vi manglede ord.

Og nu i dag!

TAK for alt det, I giver mig!

Jeg håber sådan, at I kan mærke at min tak går til hver enkelt af jer, - selv om jeg jo siger ”jer”.

Jeg har et par glimt, der sidder som smukke områder i mit sind - og siger mere end ord:

Fx om søndagen, når jeg sad oppe på min stol, og der var sat et glas frisk vand, ved stolebenet. Så sad jeg og hørte en summende lyd af samtale, -om vi var mange eller ikke så mange, så var der hyggelig småsnakken overalt i rummet. Og SÅ, bare nogle sekunder FØR bedeslagene begyndte, så blev der helt stille. Og så lød bedeslagene. Så lidt stilhed, og så noget dejlig musik, - og gudstjenesten begyndte. Den der hyggelige snak, og derefter ro og stilhed. Og det tager jeg med mig: at vi også kan være stille sammen.

Der er altid noget smuk musik, varieret i stil: musik der gav sindet stilhed og storhed, eller andre gange, hvor det

var svært at sidde stille; og altid et varmt, rent og smukt pyntet rum.

Og når Finn læser indgangsbønnen, så lægger han trykket lidt forskelligt og vælger også mellem forskellige bønner, så det altid var en bøn, man ku’ falde ind i, og få betydning fra. (det er aldrig ”afliring”)

Jeg ved, I vil forstå, at jeg i dag ikke kan nævne navnene på alle jer og dem, som jeg arbejdede sammen med i de her 20 år.

Men kirkebetjeningen vil jeg nævne: jer, jeg har arbejdet mest sammen med: Carsten, Annalise, Finn, Sasha og Carl-Aage. For det er sammen med jer, at vi har bestræbt os på at gøre gudstjenesterne til ”et øjeblik” i tiden; - sådan en time i ugens travlhed, hvor der blev ro, tid til mening, tid til at mødes om noget, der har betydning. Om det var stilfærdige gudstjenester, som skærtorsdag aften fx. eller en TEMAgudstjeneste med spræl, en festlig konfirmation eller en almindelig søndag, *så har I været med til at forme dem; med til at give en tryghed i rummet. Og en tryghed til mig.*

Hvor har vi haft mange brainstormings! og hvor har vi også kunnet grine sammen. Og vi har kunnet dele, når vi havde nerver på. Med en solidarisk, en fælles, ja kærlig forståelse for hinanden ku’ vi derfor smågrine, inden vi gik ind, og jeg citerede Osvold Helmuth: ”Det er nerver alt sammen”.

TAK!

Og endnu et glimt: fra arbejdet i menighedsrådet:

Jeg kom ind i en kultur, som jeg fra første møde blev

meget imponeret af! Hver har sin måde at notere på: nogen sidder med en lille ”kinabog”, og skriver nydeligt ned og i god orden; andre sidder og noterer måske bare ét ord på en seddel, -eller i hjernen, hvad der skal huskes. Jeg har mere et ”landskab med streger og pile” på selve dagordenspapiret, så I nogen gange har grinet af det. Men det, som jeg stadig er *meget imponeret* af i menighedsrådets måde at arbejde på – selv om der selvfølgelig har været mange forskellige mennesker med gennem årene - det er: **at når man tager en opgave, så bliver den gjort! Og gerne inden for 2-3 dage.**

Og ingen går og tjekker, for man stoler på hinanden. Så kommer der enten en lille melding, at nu er det og det gjort, eller man får det at vide på næste møde. Og det er jo også derfor, at vi har nået SÅ meget sammen.

Jeg har altid oplevet en meget, meget stor tillid til hinanden i menighedsrådet. Et stort engagement. Og vi har kunnet grine, -og andre gange har vi ærgret os eller slåset med ting, vi skulle finde en løsning på, - men altid med tillid til hinanden.

Og så er der er den der selvfølgelig kultur sammen med jer: at vi får sagt tak til hinanden!

TAK!

Tak til jer i menigheden, for små eller længere samtaler, måske ved en gudstjeneste eller et møde eller privat; for samvær omkring dåb, vielse eller bisættelse, ja, for alle de gudstjenester og møder vi har delt sammen. Og for den velvilje, der er til at arbejde med, som vi oplever på vores Årsmøder, og andre steder.

Og I konfirmander! og at mange af jer tidligere er her i dag! Hvor har jeg været glad for jer! Og som jeg gerne sagde til jer, når konfirmationen var slut: ”nu begynder den kedelige tid af året”, - for den var uden jer!

Hvor har I gjort mig glad! med jeres sjove indfald og gode tanker, - og tit meget præcise spørgsmål, så jeg måtte hjem og tænke mig om.

Derfor tak til alle jer i menigheden, for jeres hjertelighed! Og tillid.

Og at jeg kunne være menneske sammen med jer.

For I har også set mig grå i ansigtet af træthed og andre gange hørt mig grine højt, -uden at lægge bånd på mig selv.

Lidt andre glimt i sindet: at flyve med drager sammen med børn og voksne på en mark ved Vejle; være i arbejdsteam for at vaske forsatsvinduer; lave julekrybber med børn og voksne -og finde på, hvad vi skulle. Samarbejde med jer friskoler, her i kirken eller hos jer; børnenes øjne og det, de sagde eller viste. Samarbejds møder om kunststillinger og foredrag, dem vi selv stod for, og dem sammen med jer i Højskole-foreningen.

Der sidder SÅ meget herinde i sindet. TAK!

Nu er den tid slut, hvor vi mødtes omkring noget her i kirken, -det dér tredje, som vi var sammen om, af forskelligt.

Det er ikke slut, at vi kender hinanden!

Men forholdet mellem jer og mig bliver noget andet.

Så når nu vi siger farvel om lidt, så er det et farvel til det, vi har delt som menighed og præst.
Og det er også et "au revoir", et på gensyn, MEN_i anden slags sammenhæng, - og på andre måder.
Nu skal I til at finde en anden præst, og sammen med den nye præst forme valgmenigheden og dens fremtid.

Når nu vi siger farvel, så gør vi det kun med håndtryk i dag, ikke?

Og jeg vil prøve at "tøjre mine arme", så jeg ikke kommer til at omfavne hele tiden...
For vi er så mange, og mit sind er så fyldt.

(det lykkedes dog ikke...)

TAK for en overvældende eftermiddag!

Tak til alle jer, der kom!
Tak for denne her flotte reception, for taler, for gode ord "to-til-to", for gaver, for det blomstersmykkede rum, for stemningen og for musikken.
Det vælder over...

